

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.123/2015/4. szám

A Debreceni Ítéltábla a személyesen eljáró felperes neve n.-i (cím) lakos felperesnek - az elsőfokú eljárásban K. L. elnök, a másodfokú eljárásban Szakszonné dr. Páka Erika ügyvéd (cím) által képviselt alperes neve (cím) alperes ellen határozat megsemmisítése iránt indított perében a Nyíregyházi Törvényszék 12.P.21.026/2014/16. számú ítélete ellen az alperes által 18. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A felperes az alperes tagja.

2013. augusztus 12-én a vadásztársaság elnöke fegyelmi eljárást rendelt el a felperessel szemben, azzal az indokolással, hogy felperes 2013. június 17-én a **R.** Földtulajdonosi Közösség gyűlésén szavazatával nem a vadásztársaságot támogatta, döntésével hátrányos helyzetbe akarta hozni az alperest, ezzel az alapszabály 8. § (2) bekezdés a) pontját figyelmen kívül hagyta, megsértette a fegyelmi szabályzat 3. § (1) bekezdés b), d), g) pontjait; a vadásztársaság tagjait alaptalanul rágalmazza: a 2013. augusztus 2-án megtartott közgyűlésen a társaság egyes tagjait megvádolta azzal, hogy a földtulajdonosi közösség gyűlésének jegyzőkönyvét meghamisították, a 2011. január 25-i bérvadászati szerződés megkötése és tartalma miatt a jelenlegi intézőbizottságot és a vadásztársaság elnökét vádolta, a 2012. vadászati évben történt események miatt több személyt is megvádolt; a vadásztársaság közgyűléseit minősíthetetlen magatartásával folyamatosan ellehetetlenítette, akadályozta a munkát, békétlenséget keltett, a vadásztársaság megítélésében viselkedésével negatív benyomást keltett a közvélemény felé.

Az alperes fegyelmi bizottsága 2013. szeptember 25-én kelt határozatával a felperest kizárás fegyelmi büntetéssel sújtotta. A felperes fellebbezése folytán eljáró közgyűlés 2013. november 26-i határozatával az elsőfokú fegyelmi határozatot hatályában fenntartotta, a fellebbezést elutasította. A határozatok megsemmisítése iránt a felperes pert indított a vadásztársaság ellen, amelyben a Nyíregyházi Törvényszék 12.P.20.001/2014/4. számú, 2014. március 26-án jogerőre emelkedett ítéletével mindkét fokú határozatot megsemmisítette és új határozat hozatalát rendelte el.

A fegyelmi bizottság 2014. április 21-én kelt 1/2014. számú határozatával a felperest kizárás fegyelmi büntetéssel sújtotta, azzal az indokkal, hogy a 2013. június 17. napján megtartott földtulajdonosi gyűlésen nem az alperes érdekeit képviselte akkor, amikor nemmel szavazott az alperes számára előnytelen bérvadászati szerződés megszüntetésével kapcsolatban, s ezzel a vadász-társaságnak anyagi kárt okozott. A határozat szerint az alapszabály 8. § (2) bekezdés a) pontját, valamint a fegyelmi szabályzat 3. § (1) bekezdés g) és d) pontjait sértette az, hogy a felperes ugyanezen a földtulajdonosi gyűlésen nemmel szavazott arra a kérdésre is, hogy az alperesi vadásztársaság a haszon-bérleti jogot a teljes vadászterületre megkapja-e. A fegyelmi bizottság a felperes terhére róta, hogy a vadásztársaság közgyűlésein rendszeresen rendbontó magatartást tanúsít, folyamatosan agresszív viselkedésével, bekiabálásaival ellehetetleníti a vadásztársaság munkáját. Utalt a határozat a 2012. október 26-i és a 2013. augusztus 2-i közgyűlésre. Megállapította a fegyelmi bizottság, hogy az eljárás alá vont tag a vadásztársaság elnökét is meggyanúsította azzal, hogy meghamisította a földtulajdonosi közgyűlésről készült jegyzőkönyvet, folyamatosan provokálja a vadásztársaság elnökét, amely sokszor már becsületsértés tényállását is megvalósítja, például amikor azt a kijelentést tette, hogy „**K. L.** visszajött, mint egy hugyos kutya és utána lemondott”. Figyelembe vette a határozat, hogy a felperes elfogultsági indítványt terjesztett elő a fegyelmi bizottság két tagjával szemben, azt azonban az annak elbírálására hivatott szerv alaptalannak találta. Súlyosbító körülményként értékelte azt, hogy a fegyelmi vétséget megvalósító magatartásokat nem első alkalommal tanúsította a felperes és őt korábban az alperes jogelődje már jogerősen kizárás büntetéssel sújtotta.

A határozattal szemben a felperes fellebbezést terjesztett elő, amelyet elbírálva a vadásztársaság közgyűlése 2014. június 30-án meghozott 2/2014. számú határozatával elutasított és az első fokon meghozott határozatot változatlan tartalommal hatályában fenntartotta. A másodfokú határozat indokolása lényegében megismételte az elsőfokú határozatban írtakat, azzal, hogy a fegyelmi bizottság határozatában megjelölt 2012. október 26-i közgyűlésen a felperes által tanúsított magatartást nem értékelte, mert e tekintetben az elévülést állapította meg.

Az alperes hatályos alapszabályának 8. §-a „a tagok kötelességei” címet viseli. Az itt található 2/a) bekezdés kimondja, hogy a vadásztársaság tagja köteles a vadásztársaság szervezeti életében, a közös vagyon védelmében és gyarapításában részt venni, tartózkodni bármilyen olyan magatartástól, amely a társaság által megkötött vadászati szerződéseknek a megszüntetéséhez vagy megszűnéséhez vezet vagy vezethetne. A 9. § értelmében a tagsági viszony megszűnésének egyik formája a tag kizárása, melyet a 10. § 1. pontja szerint csak fegyelmi határozattal lehet elrendelni.

A létesítő okirat 12. §-a kimondja, hogy a fegyelmi vétségeket, a fegyelmi büntetéseket, valamint a fegyelmi eljárás részletes szabályait a vadásztársaság fegyelmi szabályzata állapítja meg.

A fegyelmi szabályzat II. fejezete a „fegyelmi vétségek, fegyelmi büntetések” címet viseli. A 3. § 1. pontja szerint fegyelmi vétséget követ el az a vadász, aki

- b) a vadásztársaság alapszabályának, házi szabályának előírásait vagy a vadásztársaság közgyűlésének és intézőbizottságának határozatait nem tartja meg,
- d) a vadásztársaság tagjait, testületeit alaptalanul megvádolja,
- g) szándékosan vagy gondatlanságból a vadásztársaságnak anyagi vagy erkölcsi kárt okoz.

A 4. § 1. pontja a)-f) pontok között sorolja fel a fegyelmi büntetéseket, f) pont alatt nevesítve a kizárást. A szakasz (2) bekezdése kimondja, hogy a fegyelmi eljárás során a 4. § (1) bekezdés a)-d) pontjában felsorolt fegyelmi büntetések közül egyidejűleg több is kiszabható.

A IV. fejezet taglalja a fegyelmi eljárás szabályait. A 11. § 2. pontja szerint a fegyelmi eljárást a vadásztársaságnál a vadásztársaság elnöke rendeli el. Az elrendelő iratban meg kell jelölni azokat a tényeket és körülményeket, amelyek a fegyelmi vétség elkövetésének alapos gyanúját alátámasztják.

2011. január 25-én a **R. Földtulajdonosi Közösség** haszonbérbe adóként haszonbérleti szerződést kötött az alperessel, mint haszonbérbe vevővel. Ennek értelmében a szerződésben meghatározott földterületen a vadászati jog az alperesé 2017. február 28-ig, ugyanakkor az alperes kötelezettséget vállalt arra, hogy tartós bér vadászati lehetőséget biztosít a **Sz. H. Kft.**, valamint a **R. G. Vadásztársaság** részére a haszonbérbe adó közgyűlésének döntése alapján. 2013. június 17-én a földtulajdonosi közösség gyűlése 3. napirendi pontként tárgyalta azt az indítványt, mely szerint a földtulajdonosi közösség azonnali hatállyal visszavonja azon határozatát, mely kötelezte az alperest, hogy kössön bér vadászati szerződést a **R. G. Vadásztársasággal**, illetve a **Sz. H. Kft.-vel** és kötelezte az alperest, hogy a bér vadászati szerződéseket szüntesse meg. A gyűlésen a felperes földtulajdonos társai képviselőjeként is eljáró a tőlük kapott meghatalmazás alapján összesen 4,24 % képviselőjében szavazott. A 3. napirendi pontként előterjesztett indítványt a részt vevők 51,19 %-a szavazatával támogatta, 25,16 % ellenében. A felperes az indítványra nemmel szavazott. A Nyíregyházi Járásbíróság P.21.995/2013/5. számú bírósági meghagyásában a földtulajdonosi közösség 2013. június 17-i ülésén hozott valamennyi határozata érvénytelenségét állapította meg.

A felperes keresetében kérte az őt kizárással sújtó fegyelmi határozatok megsemmisítését. Álláspontja szerint az eljáró fegyelmi bizottság két tagja nem tekinthető a vadásztársaság tagjának, szabályszerű tagfelvételükre nem került sor, emiatt elfogultsági kifogást is terjesztett elő az eljárás során és azt nem az erre hivatott intézőbizottság, hanem maga a fegyelmi bizottság bírálta el, így az egész eljárás jogszerűtlen. Vitatta a fegyelmi határozatok érdemi megállapításait is. Hangsúlyozta, hogy a gyűlésen a többi földtulajdonos érdekeit is képviselve, törvényes kötelezettségének eleget téve, a megbízásnak megfelelően eljárva szavazott, szavazatával a vadásztársaságnak kárt nem okozott. Utalt arra, hogy a gyűlés valamennyi határozatát utóbb a bíróság megsemmisítette. Rámutatott, hogy a 2012. október 26-i közgyűlésen történt események elévültek, ezért azok az eljárás során figyelembe nem vehetők. Cáfolta, hogy magatartásával a vadásztársaság működését ellehetetlenítette volna.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Érvei szerint a fegyelmi bizottság két tagjának tagfelvétele szabályszerűen történt, az erről szóló határozatot határidőn belül senki nem támadta meg, így az utóbb nem vitatható. Hangsúlyozta, hogy a felperes elfogultsági kifogását nem a fegyelmi bizottság, hanem az intézőbizottság bírálta el, így az eljárás e tekintetben is szabályszerűen zajlott. Állította, hogy a fegyelmi határozatokban megfogalmazott indokok valóságok, a felperes a földtulajdonosi gyűlésen a vadásztársaság érdekeivel szemben foglalt állást, s adott le szavazatot, ezzel a határozatokban is felhívott alapszabálybeli, illetve fegyelmi szabályzatbeli pontokat sértve, fegyelmi vétséget követett el. Megítélése szerint a fegyelmi határozatokban a felperes terhére rótt egyéb fegyelmi vétségeket is elkövette az eljárás alá vont tag, így a fegyelmi büntetés érdemben is jogszerű.

Az elsőfokú bíróság ítéletében az alperes közgyűlésének 2/2014. számú határozatát a fegyelmi bizottság 1/2014. számú határozatára is kiterjedően megsemmisítette. Kötelezte az alperest a felperes részére 36 000 forint perköltség megfizetésére. A határozata indokolásában kifejtette, hogy a fegyelmi bizottság tagjainak felvételéről szóló határozatokat a felperes és más sem támadta meg határidőn belül, ezért az eljáró bizottság két tagjának tagsági jogviszonyát ebben a perben a felperes alappal már nem vitathatja. A felperes terhére rótt fegyelmi vétségeket sorra véve hangsúlyozta, hogy a földtulajdonosi gyűlésen leadott szavazatával a felperes a 3. napirendi pontként előterjesztett indítvány elfogadását, annak határozattá válását nem akadályozhatta meg, az ő 4,24 %-os szavazati aránya nem befolyásolta a határozathozatalt. Szavazatával akkor sem okozott volna kárt, ha utóbb a bíróság nem semmisíti meg a határozatokat. Megítélése szerint az a tény, hogy a felperes az őt meghatalmazókat képviselve szavazata leadásakor, nem a vadásztársaságot, nem alapozza meg az alapszabály 8. § (2) bekezdés a) pontjának, valamint a fegyelmi szabályzat 3. § (1) bekezdés g) és d) pontjának sérelmét. Rámutatott, hogy az elfogultsági kifogás előterjesztése nem fegyelmi vétség. A vadásztársaság tagjainak alaptalan megvádolása ugyan fegyelmi vétséget valósítana meg, az azonban, hogy ez megtörtént volna, nem bizonyított. A 2012. októberi közgyűlésen történtek elévültek, azok ebben a fegyelmi eljárásban nem vehetők figyelembe. A felperes közgyűlések rendjét zavaró magatartását, valamint azt, hogy a fegyelmi tárgyaláson az elnököt sértő kijelentést tett, akként értékelte, hogy azok ugyan valamilyen fegyelmi büntetést megalapozhatnak, de semmiképpen sem a legsúlyosabbat. A fegyelmi szabályzat 4. § (1) bekezdése ugyanis a fegyelmi büntetések sorrendjét állítja fel és a kizárást - szemben a bekezdés a)-d) pontjaiban nevesítettekkel - olyanként említi, mely más fegyelmi büntetéssel együtt nem szabható ki. Ebből következően pedig az csak a legsúlyosabb szankció lehet abban az esetben, ha a fegyelmi vétséget elkövető magatartása is olyan súlyú, hogy amiatt más, enyhébb fegyelmi büntetés nem alkalmazható. Amiatt, hogy az alperes támadott határozatai a fegyelmi büntetések sorrendjét nem tartották be, alapos ok nélkül a legsúlyosabb fegyelmi büntetéssel sújtották a felperest, törvénysértőek, ezért azokat a Ptk. 62. § (6) bekezdése alapján megsemmisítette. A pereszes alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes részére az általa lerótt kereseti illeték összegéből álló perköltség megfizetésére.

Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatását, a kereset elutasítását, másodlagosan hatályon kívül helyezését és az

elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására kötelezését indítványozta. Azzal érvelt, hogy függetlenül attól, hogy a földtulajdonosi közösség gyűlésén hozott határozatokat utóbb a bíróság megsemmisítette, a felperes elkövette a terhére rótt fegyelmi vétséget, mert a gyűlésen leadott szavazatával megsértette a vadásztársaság érdekeit. A becsatolt közgyűlési jegyzőkönyvek és a meghallgatott tanúk vallomása alapján kétséget kizáróan megállapítható az is, hogy a felperes rendszeresen kifogásolható magatartást tanúsít a legfőbb szerv ülésein. Elfogadhatatlannak találta, hogy a bíróság nem állapította meg, hogy az eljárás alá vont jegyzőkönyv-hamisítással vádolta a vadásztársaság elnökét, ezt ugyanis az elfogultsági kifogása egyértelműen tanúsítja. Sérelmezte, hogy az ítélet nem tért ki arra, hogy a felperes testi sértéssel vádolta a fegyelmi bizottság elnökét, s arra sem, hogy a fegyelmi határozat súlyosító körülményként értékelte a felperes terhére, hogy korábban már sújtották kizárás fegyelmi büntetéssel. Kifejtette, hogy az egységes bírói gyakorlat értelmében a fegyelmi határozat megsemmisítése iránti perben a bíróság nem jogosult a kiszabott fegyelmi büntetés súlyosságát felülmérlegelni, ahogyan azt a BH 2010. évi 160. számú jogesetben is kifejtette a Legfelsőbb Bíróság.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Megismételte korábban kifejtett álláspontját, mely szerint a fegyelmi bizottság két tagjának, s további 8 személynek a vadásztársaságba való felvétele nem szabályszerűen történt, kifogásolta, hogy ezzel kapcsolatos érveinek nem adott helyt a törvényszék. Hangsúlyozta, hogy fegyelmi vétséget nem követett el sem a földtulajdonosok gyűlésén leadott szavazatával, sem közgyűlési magatartásával, így a vele szemben lefolytatott fegyelmi eljárás alapszabálysértő és jogszabálysértő volt.

Az ítélet tábla a fellebbezést alaptalannak találta, bár egyes érveivel egyetért.

Mindenekelőtt hangsúlyozza, hogy a vadásztársaság, mint civil szervezet önkormányzattal rendelkező közösség, amely maga határozza meg működésének szabályait, azokat az alapszabályában vagy más belső szabályzatában rögzíti. Az alapszabállyal kapcsolatban - egyebek mellett - az a jogszabály követelménye, hogy segítse elő a tagok jogainak és kötelességeinek érvényesülését. A szervezet belső működésének szabályozása tekintetében a vadásztársaság nagyfokú autonómiája érvényesül, s ennek keretében maga határozza meg azt, hogy milyen magatartásokat tekint fegyelmi vétségnek, azok megvalósulása esetén milyen fegyelmi büntetések kiszabására ad lehetőséget, s maga határozza meg a fegyelmi eljárás szabályait is.

A vadásztársaság autonómiájába, belső életébe bírósági úton történő beavatkozásra csak akkor van lehetőség, ha a szervezet tevékenysége kifejezett jogszabályi rendelkezésbe ütközik. Az egységes bírói gyakorlat szerint törvénysértésként értékelendő az is, ha a keresettel támadott határozat a szervezet alapszabályát vagy más belső szabályzatát sérti.

A vadásztársaság határozatának felülvizsgálata iránt indított perben a bíróság ilyen törvénysértés megállapítása esetén csupán megsemmisítheti a szervezet határozatát, ám arra nincs lehetőség, hogy a fegyelmi határozat megsemmisítése mellett kötelező erővel előírja, hogy a fegyelmi eljárást újból le kell folytatnia a vadásztársaság megfelelő szervének, ezzel ugyanis a szervezet autonómiáját sértené. Arról, hogy a bíróság

határozatát követően a vadásztársaság a fegyelmi eljárást folytatja-e a fegyelmi eljárással érintett tagja ellen, magának kell döntenie. Hasonlóan foglalt állást a Legfelsőbb Bíróság egy eseti döntésében (BH 1993. évi 523. számú jogeset), amikor kimondta, hogy a törvénysértő fegyelmi határozat megsemmisítése esetén a bíróság új határozat hozatalát nem rendeli el.

Ugyancsak a vadásztársaság autonómiájába tartozik az, hogy a tagja ellen indult fegyelmi eljárás során a kiszabható fegyelmi büntetések közül melyiket alkalmazza, a szervezetnek magának kell döntenie arról, hogy az elkövetett fegyelmi vétséggel melyiket találja arányban állónak. A fegyelmi határozat megsemmisítése iránt indított perben tehát a bíróság csak az esetleges törvénysértés kérdését vizsgálhatja, de nem tartozik a hatáskörébe a fegyelmi büntetés súlyosságának értékelése, a büntetés felülmérlegelése és a támadott határozat megváltoztatása sem (BDT 2009. évi 1993. számú jogeset, Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.709/2008/6. számú ítélet, Pf.II.20.873/2010/5. számú ítélet).

Mindezek előrebocsátása után hangsúlyozza az ítéltábla, hogy téves, hogy a perrel érintett fegyelmi határozatok törvényesek.

A fegyelmi szabályzat 11. § (2) bekezdésének megfelelően a felperessel szemben a fegyelmi eljárást a vadásztársaság elnöke rendelte el 2013. augusztus 12-én. Ugyancsak a fegyelmi szabályzat felhívott szakaszának megfelelően eljárva megjelölte azokat a tényeket és körülményeket, amelyek a fegyelmi vétség elkövetésének alapos gyanúját álláspontja szerint alátámasztották. Hangsúlyozza az ítéltábla, hogy ez a 2013. augusztus 12-i keltezésű irat meghatározta a fegyelmi eljárás kereteit, annak során a fegyelmi szerveknek csak ebben a fegyelmi eljárást elrendelő iratban foglalt magatartásokat lett volna lehetőségük vizsgálat tárgyává tenni. Egyéb, a fegyelmi eljárás során felmerült magatartások nem képezhették a fegyelmi eljárás tárgyát, mert azok kapcsán a vadásztársaság elnöke az eljárást nem rendelte el.

A fegyelmi eljárás elrendeléséről szóló határozat értelmében ekként a fegyelmi eljárás tárgyát csak a felperes 2013. június 17-i **R.** Földtulajdonosi Közösség gyűlésén leadott szavazata, a vadásztársaság egyes tisztségviselőinek alaptalan megvádolása, illetve a felperes közgyűléseken tanúsított magatartása képezhette.

Ebből következően tehát nem lehetett a fegyelmi eljárás tárgya az, hogy a felperes testi sértéssel vádolta a fegyelmi bizottság elnökét, továbbá azon kijelentése, hogy az elnök „visszajött, mint a hugyos kutya és utána lemondott”.

Ugyanígy nem képezhették a fegyelmi eljárás tárgyát a felperes által 2013. augusztus 12. után elkövetett egyéb cselekmények sem, így az sem, hogy a fegyelmi bizottság ülésén benyújtott elfogultsági indítványában jegyzőkönyv hamisításra tett utalást. Egyrészt az előzőekben idézett kijelentése nem konkrétan az elnök személye ellen irányult, ugyanis az indítvány idézett mondata általános alanyt jelöl meg, másrészt a cselekmény a fegyelmi eljárás elrendelését követően történt, így az elnök 2013. augusztus 12-i határozatában nyilvánvalóan nem erről tett említést, a fellebbezés ezzel kapcsolatos érvelése tehát nem foghat helyt. Ezzel szemben az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a

fegyelmi eljárás elrendelését megelőzően semmilyen bizonyíték nem merült fel arra, hogy a felperes jegyzőkönyv hamisítással vádolta volna a vadásztársaság elnökét vagy más tisztségviselőjét.

A felperes a 2013. június 17-i földtulajdonosi közösségi gyűlésen leadott szavazatával nem valósított meg fegyelmi vétséget.

E körben a fegyelmi eljárás elrendeléséről szóló határozat - és a fegyelmi határozatok - a fegyelmi szabályzat 3. § (1) bekezdés g) pontjának sérelmét látta megállapíthatónak. E fegyelmi vétséget azonban a vadásztársaság tagja akkor követi el, ha a vadásztársaságnak anyagi- vagy erkölcsi kárt is okoz magatartásával. A földtulajdonosi közösség gyűlésén hozott határozatoknak azonban semmilyen következménye nem lett, hiszen a határozatokat a Nyíregyházi Törvényszék megsemmisítette, így fel sem merülhet, hogy szavazatával a felperes kárt okozott volna a vadásztársaságnak. Ennek hiányában pedig ez a fegyelmi vétség nem valósult meg.

Ugyanezen magatartást a fegyelmi eljárás elrendeléséről szóló határozat és a fegyelmi határozatok az alapszabály 8. § (2) bekezdés a) pontjába, illetve a fegyelmi szabályzat 3. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző fegyelmi vétséget megvalósítónak is tartották. Az alapszabály felhívott rendelkezése értelmében azonban - ahogyan arra a felperes helytállóan utalt fellebbezési ellenkérelmében - a vadásztársaság tagja akkor sérti meg alapszabályból fakadó kötelességét (egyben valósítja meg a fegyelmi szabályzatban megjelölt fegyelmi vétséget), ha magatartásával a vadásztársaság által megkötött vadászati szerződéseknek a megszüntetéséhez vagy megszűnéséhez járul hozzá. A fegyelmi szabályzat ezen szakasza nem kívánja meg a kár bekövetkeztének igazolását. A felperes azonban szavazatával éppen a létező szerződések fennmaradására szavazott, így terhére ez a fegyelmi vétség sem írható.

A fegyelmi szabályzat taxatív meghatározza a vadásztársaság tagja által elkövethető fegyelmi vétségeket, amelyek a fegyelmi szabályzat értelmében fegyelmi büntetést vonhatnak maguk után. Olyan fegyelmi vétséget azonban a szabályzat nem nevesít, hogy a vadásztársaság tagja a legfőbb szerv ülésén nem megfelelően viselkedik „minősíthetetlen magatartást” tanúsít, közbekiabál. Amennyiben tehát a felperes terhére ilyen magatartások kifejtése megállapítható lenne, az sem jelentené fegyelmi vétség elkövetését, értelemszerűen emiatt fegyelmi büntetés kiszabásának sem lenne helye.

Azt helytállóan emelte ki a törvényszék, hogy a fegyelmi bizottság két tagjának, s további személyeknek tagfelvételéről szóló közgyűlési határozatot a tudomásra jutástól számított 30 napos határidőn belül sem a felperes, sem más vadásztársasági tag nem támadta meg, így ez a tény e perben már nem kifogásolható.

Megjegyzí az ítéltábla, hogy a rendelkezésre álló iratok szerint a felperes fegyelmi bizottság két tagjával szemben benyújtott elfogultsági indítványát nem a fegyelmi bizottság, hanem a fegyelmi szabályzat 9. § (1) bekezdésének megfelelően az intézőbizottság bírálta el, s csak annak elutasító határozatát követően hozta meg a

fegyelmi bizottság elsőfokú fegyelmi határozatát, így eljárási szabálysértés e tekintetben nem történt.

Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét az indokolás helyesbítésével helybenhagyta a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján.

A fellebbezési eljárás során is pernyertes felperesnek a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel, ezért arról nem kellett rendelkezni.

D e b r e c e n, 2015. április 2.

Dr. Csiki Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Veszprémy Zoltán s.k. előadó bíró, Dr. Kocsis Ottilia s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -